

Cucu la Săcusigi.

Cucule fără de griji,
Zboară pân' la Săcusigi,
Zboară și nu te opri
Până la iedul caprii.
Pune-te pup lângă el
Și-i zi: «Csugur, csugur»-el,
Dragul mamei ieduşel,
Haid să te 'npăci frumuşel:
Cu un «Csukur» la ureche,
Să nu ai în sat «păreche».
Spune-i Cucule frumos
Să nu fie mincinos;
Spune-i Cucule zburdalnic
Să nu fie așa fărnatic:
Să arată mut în față,
Iar pe din dos te înhață.
(Nu fiți pe el mânios,
Că-i place ce-i pe la «dos».)
Dă-i, Cucule, sfat frumos
Să fie euviincios.
Biserica s'o iubească
Și nația s'o cinstească,
Că aceasta îl susține,
Și dela ea arc pâne! —
In sărbători pe de-a roș,
Intreabă-l pe unde-a fost?
Intreabă-l: unde se duce
Când fuge de sfânta cruce?
Că el de când s'a domnit
Cruce'n casă n'a primit!
Ori la Domnița frumoasă
N'are loc și crucea'n acasă?...
Sau doară sau pocăit
De crucea nu a primit?!
Ia-l Cucule pe departe
Și spune-i cum stă la carte:
«Biserica cui nu-i place»
Om de treabă nu se face!...
Dacă-l vezi că se îmbie
Și să face a nu știe
Mână-l iar la cătănie.
Să învețe omenie,
Unde-a mai fugit odată
De-o ființă desperată!...

Iar de vezi că nu te ascultă,
Nu-i mai spune vorbă multă,
Ci-l trimite să trăiască.

Din «Lumina» jidovească
Unde dânsul să'ncălzește
Și pe alții-i clevețește.

Spiriduş.

Muerea vicleană.

Comedie într'un act.

De: George Cătana.

Persoanele:

1. Florica: o femeie frumoasă și tânără din sat.
2. Măriuța: asemenea o femeie frumoasă, prietina Florichii.
3. Dămian: bărbatul Florichii.
4. Ghiță: un om din sat, draguțul Florichii.
5. Nică: asemenea un om din sat, draguțul Măriuței.
6. Bosioc: un călător.

Scena se petrece în casa lui Dămian și a Florichii. O odaie mobilată cu o masă cu puic, patru scaune, un dulap, un cuptor și un pat frumos așternut, în fund o ușă și o fereastră.

SCENA I.

Florica, Măriuța și Bosioc.

(Florica și Măriuța șed singure în odaie pe scaune lângă masă, și tocnesc frumos pe o farfurie plăcinte, pe alta friptură.

Bosioc: (cu o straiță plină pe umăr și un băț în mână, bate la ușă strigând):
Găzdăriță! găzdăriță! acasă ești?

Florica (sare iute de pe scaun și merge spre ușă, iar Măriuța bagă farfuriile în puicul mesei): Aud: Aud!
Cine-i?

Bosioc: Om bun.

Florica: De ești om bun intră, iar de nu cauți de cale și ne dă pace.

Bosioc: (intrând) Sunt om bun.
Bună sara!

Florica: Să fie de bine, dar tu de unde ești și ce vrei?

Bosioc: Iartă găzdăriță dragă, sunt un biet negustor de prin părțile Ora-

viței, am plecat la târg la Caransebeș cu piei de mâțe sălbatice, de epuri, etc. și înoptând aici în sat, am văzut numai la casa asta lumină, și m'am abătut aici. Fii bună lasă-mă peste noapte să dorm aici că n'am unde mă duce, că birturile sunt închise, și eu sunt om străin.

Florica: Bucuros te-aș lăsa omule! dar vezi, eu sunt muere tânără, apoi bărbatul meu nu-i acasă, sunt numai eu cu sora mea (arătând spre Măriuța) și mă tem că o zice ceva când va veni și te va afla aici.

Bosioc: Nu sunt eu om rău, găzdăriță dragă, nu, și nici nu zic eu se mă culci cine știe în ce perini, mă mulțumesc să mă lași aici după cuptor, să mă odihnesc până dimineață, că sunt mort de ostenit.

Florica: (arătând cu mâna) apoi apoi culcăte colo după cuptor.

Măriuța: N'a cojocul ăsta, de îl așterne sub tine și dormi în pace.

Bosioc: Vă mulțumesc frumos. (Apoi se desbracă, șuba o lasă ca să se acopere cu ea, își pune straița la cap, băta lângă sine, se astrucă cu șuba, se culcă și începe a horcăi — semn că e adormit).

SCENA a II-a.

Florica, Măriuța, Ghiță și Nică.

Florica și Măriuța (aștern masă cu un măsan curat, apoi scot de nou farfuriile cu friptură și plăcinte, le pun pe masă; lângă ele mai pun o sticlă de vin roșu și patru pahărele.

Florica: Ce poate fi sora Măriuță? nu cumva ne poartă cu minciuna, tare m'o făgăduit că vin. Acuma sunt toate gata, carnea e friptă, plăcintele sunt calde, vinul e dulce, pe mutălaul meu l'am trimis la moară, cu sacul, lua-l'ar dracul — dar ei tot numai vin, mirare!

Măriuța: Să fim numai cu răbdare, eu îi știu pe amândoi oameni de omenie.

Dumnezeu să-i aducă în pace (apoi se preumblă prin odaie și cântă încet:

Zis'a badea c'o veni
Luna când o răsari.

Dar Iună a și sfințit
Și badea tot n'a venit!»

Ghiță și Nică: (S'auz fluierând, apoi bat în ușă și intră zicând): Bună seara!

Florica și Măriuța (sărindu-le în față iacătă-i! să fiți sănătoși ca trandafirii de frumoși; dar:

Florica: Ce veniți așa târzior?

Măriuța: Ori de mine nu ți e dor?

Florica: Și nu ști că-ș tinerea?

Măriuța: Și dorul nu-l pot ținea?

Ghiță: Ce vorbești? Pe lumea asta

Nică: După Dumnezeu.

Ghiță: Numai pe tine te am.

Nică: Tu ești sufletelul meu.

Ghiță: Tu ești ingerul meu.

Nică: Tu ești lumina ochilor mei.

Ghiță: Porumbița mea.

Nică: Turturica mea.

Ghiță: Când te-oi lăsa eu pe tine

Nică: Atunci nici de noi nu-i bine.

Ghiță: Iar tu de mă vei lăsa

Nică: Unde te prind, te-oi zugruma.

Florica și Măriuța: (într'un glas) Așa să fie! apoi Ghiță sărută pe Florica iar Nică pe Măriuța, apoi încue ușa, și zice):

Florica: Haideți la masă că cina este gata. (Să pun cu teoții la masă.)

SCENA a III-a.

Iarăși cei de mai nainte. Mai târziu Dămian și călătoriul. (Sed toți 4 la masă și mănca, într'aceia Bosioc de după cuptor tot ridică capul să vadă ce e, și înțelegând ce se petrece, clătină din cap și iar horcăiește prefăcându-se că doarme).

Ghiță: (arătând spre Bosioc) Cine doarme aici?

Florica: Un biet călător, s'a rugat să-l las peste noapte să »s'oginească« la mine, și l'am lăsat.

Nică: Acum am mâncat, dar să bem și un pahar de vin, să fie voia deplin. (Umple paharele, ciocnesc și beau).

Ghiță: In sănătatea voastră (arătând spre femei).

Florica: Și a voastră (arătând spre ei).

(Intr'aceia cineva vine fluierând și cântând).

Florica: (Sare iute la fereastră, privește, apoi zice speriată: au Doamne! îl cunosc pe glas, îi bărbatul, lual'ar dracu, (cătră Ghiță și Nică) ascundeți-vă iute, colea în dulapul ăla, să nu vă afle. (Ea ascunde apoi mâncarea la căpătâiul patului, iar Măriuța ascunde sticla cu vinul la picioarele patului). Florica se leagă cu o năframă la cap, se culcă în pat și geme; Măriuța stă pe un scaun tristă lângă patul Floricii).

Dămian: (bătând tare la ușă) Florico! Florico! ia deschide ușa, că vin dela moară.

(Măriuța se duce de descue ușa, Dămian intră).

Florica: (încet) N'ai mai venit! (apoi răstită) dar bine măi omule, unde îți e sacul cu făina?

Dămian: Îi la moară, că nu l'am putut măcina fiind că a fost năloagă.

Florica: Apoi bine! Om ești tu,

său ce năibă? Nu ți-am spus eu ție, să nu vi la mine fără făină?... Vezi că eu sunt bolnavă, și nu mă pot duce nici la un vecin, să cer împrumut! Du-te la moară și să vi dimineața cu făina, m'ai înțeles?

Iată m'am rugat de sora Măriuța ca să vină să șază la mine că să-mi ajute că s tare rău bolnavă. Oh! vai de mine, mă doare capul, foalele și s plină de junghiuri laș la »perca« tângă.

Măriuța: Așa e Dămiane! E tare rău cu sora Florica.

Dămian: Așa vis voi muerile tot cuțau și cu vai, numai noi, bieții oameni, nu mai avem cui ne plânge.

Florica: Nu ghici atâtea, caută și te du că mă ametiși la cap cu vorbele tale.

Dămian: Bine, că eu mă duc, nu mai dăm ceva să îmbuc că îmi chioarăe mâtele de foame.

Florica: Ce păcatele mele să-ți dau? că n'am nimic, numai căta păsulă de alaltăeri și mălai în puicul mesei. Ia de mănca și grăbește.

Dămian: (scoate blidul și începe a mânca, apoi zărind pe Bosioc care horcăia zise): D'apoi bine muerel pe cine ai conăcit tu colea după cuptor?

(Va urma.)

Cronică săptămânală.

Când auzi de bravii tineri,
Cari la Peșta fac furoare,
Simți juneța nașunei,
Simți mândrie, și vigoare,
Căci protestul tinereții
Are bună temelie!

»Cine vrea să ne învețe
»Limba. Mai întâi s'o știe!»

Da, să știe și să simță,
Și în suflet românește,
Cu tertipuri o catedră
Greu azi se mai cucerește.
Nu ajunge să te npingă
Mari protectori dela spate,

S'a cam isprăvit cu posa,
Unde nu-i capacitate,

Și de nu ai duhul vremii,
Cu o șubredă cultură
Românească, nu poți face
Cursuri de literatură.
Și cum vremile se schimbă,
Iată că n'aceiaș sală,
Ce »Ciocan« a fost odată
Azi e o biată... »nicovală.«

La Oravița e lesne
Să te alegi pe procopseală;
Dar la Peșta mai în urmă
Te ai ales cu o trânteaală.
Căci așa-i făcut pământul,
Rotogol, și deal, și vale,
Și când urci mai tanțos drumul
Te trezești cu o stâncă n'cale.

Nu-i ușor să birui stâncă,
De nu ai putere multă,
Și ce greu e să fii dascăl,
Dacă nu e cin' te-ascultă.
Și ajungi într'o dilemă,
Ca și Kossuth cu Impăratul,
Faci ca el, e foarte bine,
Și nu superi nici Senatul.

Te retragi, și lași pe alții
Ca să-ți implinească locul,
Căci la urmă, omul ține,
Să-și păstreze n'treg cojocul,
Și or'ce om, care mai are
Azi în sine încă sevă,
De Român, nu mar suportă
O națională grevă.

Lași catedră și orgolii,
Lași himere, lași ambiții,
Căci, vezi, lumea încă ș are
Astăzi ale ei capricii,
Chiar și'n țara asta este
Astăzi altă conjunctură —
Numai literatul are
Dreptul la literatură.

Haralamb Călmăr.

Păcălici mergând odată într'un oraș vecin, trage sara la un »hotel«. Cinează bine, și a 2-a zi dimineața — dejunază iarăși bine, și, când să plece chiamă pe hotelier și-i spune că — n'are parale. — Pentru ce nu mi-ai spus eri? zise hotelierul.

— Auzi ce prostie spune! zise păcălici răzând, — dar nu te gândești — măi creștine, că dacă îți spuneam eri nu aveam nici ce să mănânc nici und să mă culc?...

Și zicând aceste, eși pe ușă afară cu pași măsurati și cu — butta plină!

Care-i mai
cuminte?

EPILOG.

Pe malul Dunării, în Pesta,
Sus, într-o tainică mansardă,
De-o săptămână incheiată
Lumina n'a încetat să ardă;
Veghiază 'n fie-care seară
Câte-un student, când rându-i vine:
La demonstrație deunazi
L'au pus pe bietul Ghiță bine.

Asară-am stat și eu de pază
Și-l mângaiam cu vorbe bune,
El se uita duios la mine
De par'că mi-ar fi zis: Mai spune.
M'a prins apoi încet de mână
Și arata înspre ziare:

Hm, bietul, va fi vrând să știe
Ce spun de demonstrații oare?

Spun, bine, dragă Ghiță, bine
Să n'ai tu, frate, nici o teamă,
O demonstrație ca asta
Nu trece nebagată 'n seamă.
Când tinerimea unei nații
Așa frumos se ști' impune,
Gazetele or slăvi-o 'n proză,
Poeti o vor cânta pe strună.

A fost o zi înaltătoare,
Frumoasă pentru cei deacasă.
La fond «Tribuna» 'n două rinduri
A scris cuvinte-elogioase
Uitând de Borowska, Haverda
Și alte chestii culturale,
S'a îmbrăcat de sărbătoare
Și ne-a eșit cu flori în cale.

Dar în Lugoj, ce însufletire!
Au înălțat «Drapelu» 'n zare,
Și clopotele la biserici
Le-au tras ca 'n zi de praznic mare.
Și din Sibiu prin «Telegrafu»
Ne-au scris și ne-au făcut ovații,
C'am apărât cu cinste limba
Și înfierăm renegații.

Mai falnic s'a purtat «Unirea»
Ea în ediții speciale
Serbează mândra biruință
A idealurilor sale.
Sus, ura, limba românească! —
— Tot Blajul, vezi, mai înainte, —
S'or fi întors de bucurie
Cipariu și Bunea în morminte.

Și «Neamul românesc» — o Doamnă,
Ce nălțător, câtă frumsețe!
Cum numai Iorga știe scrie
La întâmplări așa mărețe, —
Acuma poți vedea că Goga
A fost cu multă răutate,
Un zău așa senin ca Iorga
Să fie pățimaș, se poate?

Ter tuturor frumos iertare,
Că am hulit grăind minciună,
Dar unui om bolnav, — sărmanul,
Am vrut să-i spun o vorbă bună.
Că suferă de 'nsufletire,
Idealism și alte boale,
Și crede, bietul, în Dreptate
Și 'n oare-care legi morale.

Dar se va cumiți băiatul,
Că-i tânăr și are vreme încă,
Și va vedea și el că 'n lume
Nu tot ce zboară se mănâncă,
Atunci, el va zămbi cu milă
— Grijind de afacerile sale,
Când i-or vorbi de limbă, lege,
De neam și alte vorbe goale.

A. MONEA.

Hora țărănilor.

(Chiuituri culese de Mihai Bălăban.)

Foaie verde, tămâioară,
Măiculită, măicușoară,
Rău mă doare subsuoară;
Totmai pe la inimioară!
Spune maică, ce-s mai rele:
Dragostea, ori frigurile?

Câte raze pe sub soare,
Nui ca dorul d'arzătoare:
Că dorul unde se pune,
Face inima tăciune;
Și dorul unde se lasă,
Inima rămâne arsă!

Cântă, cuculețule,
Seara, diminetile,
C'o veni și vremea reă,
De-ai cânta și nui putea;
Și vor crește nopțile
Și s'or mici zilele;
Pentru tine n'o fi bine,
Că te-i duce 'n țări streine:
Și-atuncia cântecul tău
Va trece ca dorul meu!

Cine are patru boi,
Nu șade în crâșmă — ca noi;
Cine are numai o vacă,
Merge 'n crâșmă să și petreacă;
Cine n'are nici un câine
Șade 'n crâșmă până mâne!

De-aș fi așa blăstămat
Precum mă vorbesc în sat:
Soarele nu l'aș vedea,
Pământul nu m'ar ținea!
Dar nu sunt așa de blăstămat
Precum sunt eu judecat:
Ca soarele îl văd bine
Și pământul tot mă ține!

Câte mândre am lăsat,
Să le-adun aș face un sat.
Și pe câte iubesc iară
Să le aduni ai face o țară.

Ce bine mi ar părea mie,
Să găsesc pe mândra 'n vie;
În via cu strugurii
Unde-i locul dragostii,

Trandafir după cetate,
Spune mândrii sănătate,
De n'are draguț — sa și caute.
Că de mine n'are parte.
N'are parte, că-s departe, —
Și-s departe cu locu,
Nu-i pot trage cu ochiu;
Și-s departe cu casa
Nu-i pot trage cu geana.

(Va urma).

Motiv de îngrijire.

Țăranul: Doamne! Doamne! Nu-
mai de n'ar avea azi loc — o ciocnire
de trenuri!

Conducătorul: Da de ce te temi
atâta?

Țăranul: Apoi uite D-le! am luat
cu mine un coș plin cu ouă.

Ce faceți cu boii?

Intr'un sat din lumea mare, — cu nu-
mele «Slatinuța» — țărani aveau — o
biceiu să prindă vaci la căruță când
mergeau la târg în S. S'a nimerit însă
și împrejurări de acelea, că sătenii s'au
supărat pe «Slujbașii comunali».

Astfel merge un om de aceștia la
târg cu căruța cu vacile.

— «Ei bine omule, de ce prindeți
D-voastră vacile la căruță?» — îl între-
bă un țărgar.

— «De aceea, — răspunse țăranul —
fiindcă de boi e lipsă la «casa satului»
iar cai nū ținem.

Răspuns liniștitor.

Stăpâna: — E' nemăi auzit! Când
m'am întors acasă — acum o jumătate
de oară —, un soldat îm deschide ușa
și-mi dă un sărutat pățimaș!

Servitoarea: — Nū-i nimic! Gra-
țioasă Doamnă; soldatul e ibovnicul
meu, și în întunerec te-a luat pe D-ta
— drept Eu!

„FURNICA” cassă de economii, societate pe acții în Făgăraș.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai casei de economii »Furnica», societate pe acții, vă invită prin această în virtutea §. 16 al statutelor societății la a

XXVI-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Făgăraș, în 19 Februarie st. n. 1910, înainte de amiază la 10 oare, în localul societății.

OBIECTELE:

1. Raportul anual al direcțiunii, Bilanțul anului 1909, și Raportul comitetului de supraveghiere.

2. Distribuirea profitului realizat, conform Bilanțului.

3. Alegerea, conform §-lui 30 din statute, a 3 membrii în conziliul Direcțiunii, în locul celor eșiți.

4. Alegerea comitetului de supraveghiere.

5. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru Direcțiune.

Domnii acționari, cari în sensul §§-lor 17, 18 și 19 din statutele societății, vor să participe la această Adunare ge-

nerală, în persoană, sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune la casa societății, sau la institutul de credit și economii »Albina» din Sibiu acțiunile lor și eventual devezile de plenipotență, cel mult până în 18 Februarie 1910.

Făgăraș, 15 Ianuarie 1910.

DIRECȚIUNEA.

ACTIVE

Contul Bilanț.

PASIVE

Casa în numerar	10209.08	Capital social:	
Cambii de bancă	1531357.—	600 acții a K. 400	240000.—
Credite cambiale cu asigurare hipotecară	366800.—	Fondul de rezervă	109767.—
	1898157.—	Fondul de penziune al funcționarilor	42189.—
Imprumuturi pe obligațiuni cu caventa	23059.22	Reescont	313540.—
Credite de Cont-Curent	55589.38	Depuneri spre fructificare	1407117.54
Efecte publice și acții dela bănci	87902.—	Interese tranzitoare anticipate	37021.91
Casele societății	50000.—	Dividende neridicate	84.—
Capital social neîncasat din emisiunea II-a	60860.—	Diverse conturi creditoare	6640.88
Diverse conturi debitoare	2792.54	Profit curat	35104.27
Mobiliar	3217.09		
după amortis. de 10%	321.71		
	2895.38		
	2191464.60		2191464.60

DEBIT

Contul Profit și Pierdere.

CREDIT

Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fructificare	63217.15	dela cambii de bancă	105389.90
pentru cambii reescontate	13522.07	dela credite cambiale cu asigurare hipotecară	21746.67
	76739.22	dela imprum. pe oblig. cu caventa	4700.37
Spese:		dela efecte publice și div. acții	3768.—
Spese de birou	1898.57	dela credite de Cont-Curent	2813.28
salare	9530.—		138418.22
bani de cuartir	1200.—	Chirie:	
marcă de prezență	2241.—	dela casele societății	3672.—
	14869.57		
Contribuțiune:		Taxe:	
directă	6857.80	pentru transcriere de acții	257.86
10% la interesele dela depuneri	6387.10	Proviziuni	77.63
arunc. comunal și comitatens	2580.—	Monede	234.20
	13225.90		569.69
Amortisare:		Diferința de curs dela efecte	180.76
10% din mobiliar	321.71		
Profit curat	35104.27		
	142840.67		142840.67

Mateiu C. Jigă m. p., direcț. esecutiv. Făgăraș, în 31 Decembrie 1909.

Jacob Macaveiu, m. p.
membru al direcțiunii.

Alexandru Belle, m. p.
membru al direcțiunii.

Ioan Dejenariu, m. p. contabil.

Nicolae Borzea, m. p.
membru al direcțiunii.

Dr. Teodor Popescu, m. p.
membru al direcțiunii.

Constantin Popp, m. p.
membru al direcțiunii.

I. Lisai, m. p.

Maximilian Receanu, m. p.
membru al direcțiunii.

revizor expert al »Solidarității».

Subscrisul comitet am examinat contul prezent și l'am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Făgăraș, în 16 Ianuarie 1910.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Nicolau Aron, m. p.

Nicolae Clonța, m. p.

Gavrilă Cornea m. p.

Dr. Ioan Șenchea m. p.

George Gimbășanu, m. p.